Vegetarisk Tidsskrift

77 ÅRGANG NR.1 - 1983

INDHOLD

	side
Nytårsfrokost	3
Igen Vegetarisk Tidsskrift	4
Børnehjemmet "Kanyakumari"	5
C.A. Skriver "in memoriam"	9
Forædle Planter	13
Naturen som Planteforædler	14
Opskrifter	15-16
Filosofiske oprindelse	17
Internationale Verdenskongres	22-24

**
*

Udgivet af Dansk Vegetar- og Råkostforening

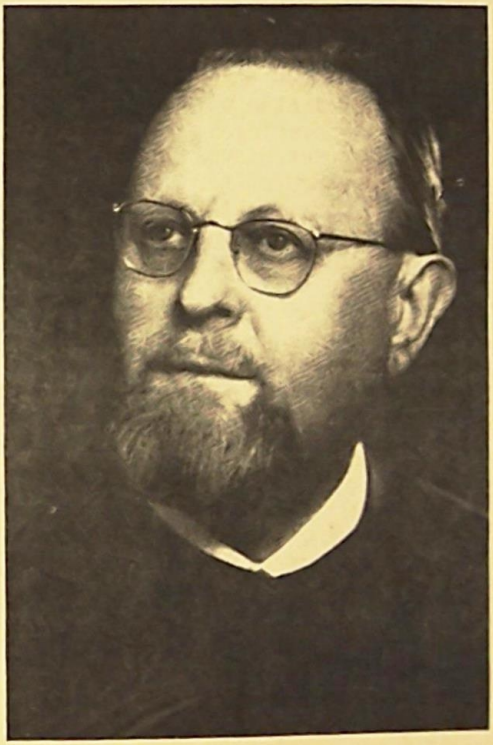

C. A. SKRIVER

Dansk Vegetar- og Råkostforening

Bladet:

Udgivet af Dansk Vegetar- og Råkostforening, Ny Vestergårdsvej 6, 3500 Værløse.Telf. 02.48.02.67. Giro 5. 02. 56. 56. Ansvarh. redaktør E.A. Nissen. Red. Udv. bestyrelsen Aftryk af bladet er tilladt med kildeangivelse oplag: 600 (?). Foreningen påtager sig intet ansvar for indsendte manuskrifter og deler nødvendigvis ikke de i disse fremsatte synspunkter. Ret til afkortning forbeholdes.

* * *

Foreningen:

Formand:
E.A. Nissen
Ny Vestergårdsvej 6
3500 Værløse.

Næstformand:
E. Jermiin Frost
Ved Fortunen 16
2800 Lyngby.
Telf. 02 87 30 78

Sekretær:

A.M. Nissen
Foreningens adresse og telefon nr.

Kasserer:

Birgit Madvig
H.C. Ørstedsvej 71
1879 V.
telf. 01 39 49 42

Foreningskontingenter:

enkelte medlemmer	kr.50.-
pensionister	kr.30.-
ægtepar	kr.60.-

Til vore annoncører i Vegetarisk Forum .... bringes sidst i bladet: Ingen annoncer i dette nr., da vi ikke har kunnet nå at a jourføre annoncepriser med dagens fremstilling og forsendelsesomkostninger.

Redaktionen.

NYTÅRSFROKOST

på Skodsborg Badesanatorium.

SØNDAG, DEN 22. JANUAR 84 KL. 12.00

Vi mødes som sædvanlig i den røde salon, hvor vi modtager betaling for frokosten. Derefter går vi ind i spisesalen til det dejlige kolde bord, som vi indtager sammen med de øvrige gæster på Skodsborg.

Efter frokosten kaffe og tebord med kager i den store salon.

Vi håber på en rigtig hyggelig eftermiddag, denne gang med underholdning af Janne Krause, der vil spille guitar og synge forskellige viser og egne småsange.

Ligesom sidste år skal vi selv også synge og koncertsangerinde Birte Bentzen vil lede fællessangen.

Priser: for medlemmer Kr. 75.00
" gæster " 85.00

Tilmelding: På foreningens telf. nr. 02.48.02.67, senest torsdag, den 19. januar 1984.

Bus fra Klampenborg kl. 11.17 og S.tog fra Hovedbanen kl. 11.04.

Begrænset deltagerantal.

UDDRAG AF BREV FRA STATSSKATTEDIREKTORATET AF 10.NOV.78.

Det meddeles herved, at man i henhold til ligningslovens § 8A har godkendt institutionen som berettiget til for året 1978 og indtil videre at modtage gaver med den virkning, at giverne kan fratrække disse ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst inden for de i lovbestemmelsen fastsatte grænser.

Den meddelte godkendelse vil blive optaget på den førstkommende fortegnelse, statsskattedirektoratet agter at offentliggøre over godkendte foreninger og institutioner.

Igen "Vegetarisk Tidsskrift".

Fra og med dette nummer af vort medlemsblad får dette igen sit gamle navn. " Vegetarisk Tidsskrift " i erkendelse af, at der såvel indenfor bestyrelsen som blandt vore medlemmer har været ønske herom. Dette navn, som bladet har haft fra starten i de første vanskelige kampår og senere i både foreningens og tidsskriftets glansperioder.

Med ildhu har foregangsmænd-og kvinder talt vegetarismens sag i disse spalter siden foreningen i 1896 blev stiftet af overlæge Carl Ottesen og kommunelæge, dr. Michael Larsen og andre.

En medvirkende årsag til ændring af navnet fra VEGATARISK FORUM til VEGETARISK TIDSSKRIFT er, at vi dermed håber at kunne få bladet ud til en større læserskare og at vi også dermed håber at kunne modtage indlæg til bladet fra kompetente fagfolk på samme tid som bladet skal være budstikke til vore medlemmer.

På den ekstraordinære generalforsamling den 2.nov. d.å. godkendtes det af statsaut. revisor N. Fabricius, udarbejdede regnskab for 1982. Regnskabet vedlægges. Ovennævnte revisor genvalgtes for næste år.
Forslag til ændring af vedtægter for dr. Michael Larsens vegetariske Børnehjemsfond blev af dirigenten, Irs. Skovgaard-Hansen henvist til den ordinære generalforsamling, fordi forslag til vedtægtsændring ikke var fremsendt til samtlige medlemmer.

Først i december fik vi meddelelse om, at vort mangeårige medlem HANNE KOCK var afgået ved døden. Helt fra ungdommen har hun været interesseret i foreningens arbejde og med sit elskelige og hjælpsomme væsen altid parat til at gøre en indsats. Hun mødte trofast frem, når foreningen kaldte og tog andre med sig.
Vi vil savne hende. Ære være hendes minde.

A.M. Nissen.

" BØRNEHJEMMET KANYAKUMARI ".

På Dansk Vegatar-& Råkostforenings generalforsamling primo 1982 blev der fra Dr. Michael Larsens Vegetariske Børnehjemsfond bevilget 2000 kr. til børnehjemmet KANYAKUMARI på Indiens sydspids, og jeg lovede ved samme lejlighed at skrive en artikel her til bladet om Kanyakumari og det tilknyttede landbrugsprojekt. Jeg arbejder i det daglige for Abbe Pierres Børnehjælp, hvorunder landbrugsprojektet henhører. Vi støtter Mother Teresas arbejde for de fattigste med ca. 3/4 af vore midler, og er i kraft af dette samtidig Mother Teresas medarbejdere i Danmark. På generalforsamlingen blev der fra samme fond også bevilget 1000 kr. til Mother Teresas arbejde gennem os, og vi takker for begge beløb.

Siden 1969 har vi støttet hindu-børnehjemmet SRI KANYAKUMARI GURUKULA ASHRAM, der ligger i Kanyakumari på Indiens sydspids, hvor tre have mødes: det arabiske hav, det indiske ocean og den bengalske bugt. Baseret på hjælp fra DANIDA og Abbe Pierres Børnehjælp har børnehjemmet gennemgået en fantastisk udvikling og startet et landbrugsprojekt. Hertil har vi givet krydsningskøer med høj mælkeydelse.

Denne Ashram, der lever vegetarisk og ledes efter Gandhi principper, blev oprettet i 1952 af en from hindukvinde, mrs. V. Alamelu Ammal. På det tidspunkt var der stort behov for at tage sig af forældreløse, fattige, hjemløse, blinde og handicappede børn, og det var stifterens tanke, at børnene skulle vokse op i et rigtigt hjem og ikke i en institution. Dette er praktiseret med stor forståelse af børnehjemmets leder, mr. C. Sitharam, der i over 25 år har ledet denne Ashram og delt børnenes sorger og glæder.

Stifterens ældste søn, mr. A. Krishnan, der har fået sin uddannelse i USA. har ledet landbrugsprojektet og andre grene af arbejdet med meget stor dygtighed. Andre fremtrædende personligheder med kendskab til landbrug og økonomi er medlemmer af bestyrelsen, der også omfatter enkelte af børnehjemmets egne børn, der efter fuldført akademisk uddannelse har valgt at arbejde i børnehjemmet for at give andre børn de samme muligheder, som de selv har fået.

Børnene oplæres i skolefag, klassisk dans, yoga og meditation samt i syning, vævning og kunsthåndværk m.m. Når børnene er færdige med deres skolegang, får de en akademisk eller praktisk uddannelse, og man hjælper dem med at finde arbejde. For mange af pigerne arrangerer man ægteskab.

Børnehjemmet, der omfatter ca. 130 hittebørn, har haft til huse i nogle usle boliger i Kanyakumari by, hvor børnene var udsat for smitte fra de mange omstrejfende smittebærende svin, geder, køer, rotter, kakerlakker samt insekter m.fl. I 1977 fik børnehjemmet efter vor ansøgning 365.000 kr. fra DANIDA til køb af 12 haktar landsbrugsjord 10 km. nord for Kanyakumari. På dette areal, der fik navnet " Abbe Pierres Have ", er der nu plantet kokospalmer, og der dyrkes jordnødder, peberfrugter, korn, foderstoffer, ris, majs,bomuld og grønsager, så børnehjemmet ikke blot er selvforsynende, men kan skaffe sig indtægter gennen salg.

Foruden denne hjælp fra DANIDA har Abbe Pierres Børnehjælp støttet projektet med over ½ mill. kr., der er brugt til en vandtank, køb af en traktor, køb af krydsningskøer og en minibus til transport af børn og transport af mælk i forbindelse med mælkesalg. Endelig har vi bidraget med bygning af fem børnehytter, så ca. 50 børn kan bo i sunde omgivelser. Børnene vokser op i små familier med en husmor som i et rigtigt hjem.

Mejeri - og landbrugsprojektet giver dagligt arbejde til mange landsbybeboere i de omliggende landsbyer.Samtidig lærer disse bønder at opdyrke deres egen jord og give deres kvæg det rigtige foder. For at muliggøre et større salg af mælk, grønsager og planter fra "Abbe Pierres Have" har vi financieret køb af 0.67 haktar jord, der ligger lige op til hovedlandevejen. Til udnyttelse af denne grund har vi søgt hjælp hos DANIDA til bygning af fem børnehytter, sygeafdeling, lege- og sportspladser, forsamlingshus, gæstehus, beplantning af grunden med skyggefulde træsorter samt mælkekiosk og salgsboder.
Efter at have inspiceret projektet fik vi i sommers bevilget 485.000 kr., men mangler stadig et tilsvarende beløb, hvis yderligere 50 børn - og senere mange flere- skal kunne vokse op i harmoniske omgivelser, der vil præge dem resten af livet. Siden har det trukket ud med bygningen af de fem børnehytter - bl.a. p.g.a. cement-

mangel og prisstigninger på byggematerialer - men ti børn skulle være flyttet ind i den første hytte pr. 20.1.83.

I breve fra projektlederen bliver vi opfordret til at søge at få tegnet fadderskaber på endnu flere af børnehjemmets ca. 130 børn - at tegne et fadderskab vil sige at betale underhold for et bestemt barn, der koster 720 kr./ år. Lederen beder os også om at bevilge penge til nogle mindre strømgeneratorer, fordi strømforsyningen fra det offentlige, som blandt andet bruges til at pumpe vand op af brøndene til afgrøderne, på det sidste har svigtet. Blandt de gode nyheder skriver han, at de i december har haft en god rishøst, og at tobakspriserne er steget, så de nu kan sælge tobakshøsten fra - 81 til 13 rupees/ kg mod 4 rupees/kg et år tidligere (1 rupee = 88 øre). Skulle nogen komme på de kanter i Indien, hvor børnehjemmet ligger, er de mere end velkommen, slutter han.

Den tidligere danske ambassadør i Indien, Per Frellesvig, der besøgte Kanyakumari i januar 1979, udtalte ved den lejlighed: " Det har været en oplevelse at besøge Deres Ashram. Det, der gjorde mest indtryk på mig, var børnenes naturlige munterhed. De syntes alle at have genvundet deres selvtillid. Også dette vidner om opdragelsens høje kvalitet".

Skulle nogle blandt læserne have lyst til at støtte projektet, kan dette gøres på giro 5 40 13 21, mærk beløbet Kanyakumari, og fadderskaber kan tegnes gennem Undervisningsprogrammet, giro 6 12 20 00, der også er under Abbe Pierres Børnehjælp. Eventuelle oplysninger, materiale m.v. kan rekvireres fra sekretariatet på Ryparken 98, 2100 Kbh. Ø., telf. 01-203610 (9-13). Vore udgifter til løn, administration og informationsmaterialer udgør mindre end 5% af budgettet, der i sidste regnskabsår var på godt 6 mill.kr.

Endnu en gang hjertelig tak for pengene fra Dr. Michael Larsens Vegetariske Børnehjemsfond, som jeg håber alle hermed kan se, har været til stor nytte. Det er vort håb, at der også kan bevilges os penge i det nye år.

Henrik Hedegård.

C. A. SKRIVER

DYREBESKYTTELSEN OG KIRKEN

MENNESKETS ANSVAR
FOR
VORE MEDSKABNINGER DYRENE

STRUBES

C.A. SKRIVER: Dyrebeskyttelsen og Kirken, oversat af Hans Friis Møller - Strubes forlag.

En helt enestående bog, hvor forfatteren påviser, hvor dårligt mennesket vedgår ansvaret for medskabningerne, dyrene. Bogen er med sine 68 sider en alvorlig appel til os alle om at gå ind for dyrets berettigede krav om en human behandling. Et væld af citater fra litteraturen og mange personligheders vidnesbyrd understreger bogens tema, der er helt analog med mottoet for den 26. verdensgres i ULM 1982: "For en human verden i fred."

E.A.N.

Carl Anders Skriver in memoriam

Den 24 marts 1983 afgik den tyske præst Carl Anders Skriver ved døden i sit hjem i Bellingen (Hertingen). Vesttyskland, 80 år gammel.

Jordfæstelsen fandt sted den 2. april 1983 med en mindehøjtidelighed i kirken i Hertingen, hvor en af afdødes sønner, dr. Michael Skriver, holdt mindetalen. Af denne bringes her i uddrag nogle af afdødes vigtigste personlige data samt hans livsforløb.

Hvis nogen vil påstå, at et menneske er et produkt af sin omverden, så var Carl Anders Skriver et eksempel på det modsatte. Han kom fra jævne forhold, og uden rige forældre arbejdede han sig frem skridt for skridt, fandt sin egen vej og skabte selv sin tilværelse. Dog følte han hele tiden stærkt, at han var under førelse. Fremsynede lærere, der så hans store begavelse, gav ham råd under studierne. Han begyndte med jura, men gik hurtigt over til filosofi og religionshistorie, teologi og ideologi. Han havde de bedste lærere i sin tid: Martin Heidegger, Rudolf Otto, Friedrich Heiler, Hans Munch, Jacob Wilhelm Hauer, hos hvem han promoverede i sanskrit, og mange flere. I ti år oplevede han en lykkelig studietid i Hamburg, Kiel, Marburg og Tübingen.

Allerede i sit 17.år var Carl Anders Skriver blevet vegetar af kærlighed til dyrene og stærkt påvirket af skrifter af Magnus Swantje, Walter Hemmer og Hans Munch, Sidstnævnte var den, der påvirkede ham til at blive teolog. I løbet af kort tid lærte han latin, græsk, hæbræisk og sanskrit.

I 1933, da han allerede var medlem af bekendelseskirken, flygtede han som ung præst til Ockholm, en af Hallingerøerne ved Slesvigs vestkyst, hvor han virkede til 1952. I 1943 faldt han i hænderne på Gestapo, men blev reddet fra dem som ved et under. I Ockholm stiftede han familie. Hans hustru Hildegard, vor inderligt elskede moder, fødte ham 2 sønner og en datter.
Fra 1952 til 1958 var han præst i Pronstorf ved det østholstenske Svejts, og her stiftede han Nazoræerordenen, der siden 1947 var forberedt ved Ockholmer-møderne. Noget

sådant havde aldrig før eksisteret. Kristne af de forskelligste konfessioner fandt sammen og følte sig forbundne gennem den opfattelse, at Jesu centrale budskab havde noget at gøre med ikke-vold og med kærlighed i universel forstand, med dyrebeskyttelse, vegetarisme,pacifisme og med mange deraf alledede konsekvenser. Jeg behøver ikke at opregne de bøger, som han har skrevet. De vigtigste er: "Regler for Nazoræerne i det 20. århundrede". Der Verrat der Kirchen an den Tieren" og af "Jesu og de første kristnes levemåde". Han skønnede selv, at 10.000 eksemplarer har fundet læsere, hvad der må siges at være et anseligt antal for et budskab, der ændrer livet i en ubekvem retning.

Carl Anders Skriver var anderledes end de fleste af sine samtidige. Han levede anderledes,han skrev anderledes, han skrev ikke til underholdning. Han førte en klar, ofte skarp pen som en operationskniv kan man måske sige, hermed man fjerner en svulst. Han kæmpede mod uret, hvor som helst den viste sig, og mod uretfærdighed og ubarmhjertighed i naturen, i menneskets forhold til dyrene og til hele skabningen, i politik og i samfund. Det er let nok at nyde livet, når man lukker øjnene og som præsten i Lukas 10 går over på den anden side af vejen uden at hjælpe et menneske, der er i nød. Men ved at tåle synet med åbne øjne og yde hjælp ændres det individuelle liv. Det gør ensom, men giver også velsignelse.

Jeg forestiller mig, hvorledes Carl Anders Skriver nu på den anden side af stoffets og sansernes mur er blevet modtaget ikke blot af længe savnede brødre og venner, men også af de utallige brødre blandt dyrene, som han har reddet fra slagterens hånd, dels ved sin egen levemåde, dels også ved at vække andre mennesker til at afstå fra nydelse af kød. I den karmiske vægtskål må også dette veje til.

Til årene i Pronstorf sluttede sig 3 år i Metzingen ved Reutlingen fra 1958 til 1981. Det var begyndelsen til hans førtidspensionering. I dette tidsforløb indtil nu på 25 år var hans åndelige og litterære aktivitet ikke blevet svagere, men stærkere. Lige indtil den dag, da han tog sin afsked, som nådigt blev ham let, arbejdede han åndeligt, som han gerne ville. Alle legemlige svagheder har ikke

bekymret ham så meget som den kendsgerning, at han til sidst ikke kunne arbejde så meget åndeligt, som han ønskede. I drømme skrev han manuskrifter side efter side, men når han så vågnede, var de der ikke. Hans ånd var levende, men kræfterne svigtede. At opleve dette bevægede os alle dybt.

Fra 1961 til 1967 skiftede hjemmet til Neuland ved Bad Homburg, hvor de følgende Nazoräerkonventer også blev afholdt. Sin livsaften fik han i hjemstavnen i Lübeck-Travemünde fra 1967 til 1980. I dette livsafsnit fik han en drøm opfyldt. Han fandt her et centrum for Nazoräerordenen, hvor mennesker kunne holde ferie, faste og studere, og hvor konventer og andre arrangementer kunne finde sted - LINDENHOF. Hvor taknemmelige må vi være, at vi har dette sted. Og at mennesker har stillet sig til rådighed for denne opgave.

Den sidste og femte flytning efter Ockholm førte til Hertingen til huset Kriener. Her var Carl Anders Skriver glad for at være. Han var forberedt på at sige FARVEL og havde i enhver henseende beskikket sit hus.

Hvad han i disse fem årtier har udrettet ville ikke være tænkeligt uden den aldrig svigtende og opofrende omsorg, som blev ham til del fra min moder og fra Käthe Schüders. Det er ikke muligt med ord at udtrykke, hvor meget han skylder dem.

Carl Anders Skriver var et sandheds-og skønhedssøgende menneske som gerne lod sine omgivelser få del i sine oplevelser og erfaringer. At være taknemlig var for ham en nøgle til begyndelsen af al religion. Intet kommer af sig selv, og intet er selvfølgeligt.

53 dagbøger og mange ikke trykte skrifter har han efterladt sig. Han har sagt, at hvad han fandt nødvendigt, har han nedskrevet eller ladet trykke. På denne måde har han opfyldt sin mission. Men han havde også andre og nye ideer, som han gerne ville have realiseret. Hans bøger - de fleste af dem i hvert fald - er endnu ikke udsolgt og vil fortsat virke. Nazoräerordenen, som han har skabt, er ikke blot et nutidigt levende fænomen, men også en metafysisk åndelig realitet.

Som nævnt i indledningen, er ovenstående kun et mindre uddrag af det i min besiddelse værende fuldstændige referat af mindehøjtideligheden og jordfæstelsen, og den traditionelle, kirkelige del er ikke medtaget.

Mit kendskab til og min forbindelse med Carl Anders Skriver går tilbage til 1977. Jeg læste da i et engelsk dyrebeskyttelsesblad en anmeldelse af bogen "Der Verrat der Kirchen an den Tieren", og denne anmeldelse var meget positiv. Bogen var udgivet på et forlag i München, der på min anmodning opgav mig hans adresse. Han boede dengang i Lübeck-Travemünde. En brevveksling med ham førte til,at jeg påtog mig oversættelsen af bogen til dansk, og jeg påtog mig også at søge den danske udgave udgivet på et dansk forlag. Forskellige forhold forsinkede oversættelsen, og jeg havde vanskeligheder med at finde en forlægger til udgivelsen, således at den danske udgave først kom på bogmarkedet i oktober 1981. I forbindelse med oversættelsesarbejdet havde jeg en ret omfattende brevveksling med Carl Anders Skriver, og vi vekslede også breve, efter at dette arbejde var slut. Det sidste brev fra ham er dateret den 25. oktober 1981.

Jeg fik desværre aldrig lejlighed til at møde Carl Anders Skriver, men hans breve til mig og læsninger af flere af hans bøger har beriget min tilværelse, og jeg bevarer mindet om en stor personlighed.

Skulle der blandt dette blads læsere være nogle,der kunne ønske at få det fuldstændige, ikke oversatte referat fra mindehøjtideligheden i kirken i Hertingen den 2.april 1983, vil et sådant kunne fås ved henvendelse til mig (adresse: Svelmøgårdsvej 6, V-Åby, 5600 Fåborg). Jeg er ligeledes villig til at fremskaffe eksemplarer af "Der Verrat der Kirchen an den Tieren" i originaludgave til interesserede.

Hans Friis Møller

OM AT FORÆDLE PLANTER.

Af hortonom O. Bagge Olsen.

Det er mest os selv, sjældent planten, vi gør en tjeneste ved at forædle den.

De fleste dyrkede planter har gennemgået en eller anden form for forædling. Vi har hentet dem ind fra deres naturlige voksesteder og ved at udnytte deres evne til at variere, ved krydsning, matationsdannelse og udvalg har vi fået typer frem, der besidder egenskaber, som vi er interesseret i.

Men lad os dvæle lidt ved planternes evne til at variere. Hvis vi sår frø ud af en hvilken som helst planteart, så vil vi kunne sige, at den stort set er konstant. Frø af tomater, radiser og gulerødder vil spire frem og give tomat-, radise-og gulerodsplanter. Ser vi imidlertid nærmere efter, så vil vi opdage, at der kan være lidt forskel på de enkelte planter. Somme tider kan forskellene være meget iøjnefaldende. F.eks. kan nogle planter have hvidbrogede eller stærkere fligede blade, blomsterne kan være større eller mindre end normalt eller lidt anderledes farvede. Men som regel er forskellene små og det er sjældent, at vi lægger mærke til dem. Der kan f.eks. være større eller mindre forskel på bladenes behåring, hudens tykkelse, antallet af spalteåbninger, tidspunkt for løvspring og blomstring, frugternes form og størrelse o.s.v.. Men også med hensyn til de indre egenskaber kan der være forskelle. Indholdet af smags-og aromastoffer,sukker, fedt og stivelse kan variere fra plante til plante selv indenfor samme art. Hvis vi ville gennemanalysere et større antal gulerodsplanter, så ville vi finde, at der er omtrent lige så mange typer, som der er planter, selvom de ligner hinanden nok så meget. Ved bare at se på planterne har botanikeren C. Raunkiær her i landet med sikkerhed kunnet påvise 92 forskellige typer af mælkebøtter!

De små, ikke altid synlige variationer kan for planterne være af stor betydning. På den måde forsøger de at tilpasse sig de forhåndenværende forhold og vækstbetingelser, hvor de vokser vildt i naturen. Plantetyper, som f.eks. har lidt tykkere overhud og kraftigere behåring vil bedre kunne klare sig i tørre klimaområder end typer med tynd overhud og ringe behåring. Typer med sen bladudvikling og blomstring vil bedre kunne klare sig i områder med sen forårsnattefrost end typer, som regelmæssig får deres blade og blomster ødelagt af for lave kuldegrader. Ofte udnytter vi de egenskaber, som naturen som planteforædler er nået frem til, idet vi tager frø af planter, som igennem generationer har udviklet sig under ganske bestemte vilkår og derved opnået egenskaber, som vi er interesserede i. Vi taler om frøets proveniens eller oprindelsessted.

Som planteforædler vil naturen altid søge at holde sig a-jour. Den vil altid drage omsorg for, at dens planter bliver således udrustet, at de bedst mulig vil kunne klare sig under de givne forhold. Hvis forholdene ændrer sig pludseligt og radikalt, f.eks. ved oversvømmelser eller naturkatastrofer eller ganske enkelt derved, at vi graver en plante op og flytter den bort fra sit oprindelige miljø, da vil den let kunne svækkes og blive offer for det vi plejer at kalde for angreb af sygdomme og skadedyr. I virkeligheden er disse " skadevoldere" naturens ordenspoliti, der har til opgave at "luge" de planter bort, som er kommet til at gro på steder, hvor de egentlig ikke hører hjemme!

Det må nok siges, at en plante hører naturligt hjemme der, hvor den er istand til at gennemføre hele sit normale livsløb: spire frem, vokse til, blomstre og sprede modent frø. Hvis planten ikke ved egen hjælp er istand til det, og hvis en plantedyrker ikke ud fra sit kendskab til plantens krav til miljøet griber ind, da vil den før eller senere forsvinde fra stedet.

Sellerisalet II.

2 Dele Selleri, ½ Del Æbler, ½ Del Nødder, ½ Del Rosiner, 1 Del Kørvel + Purløg og Persille. Citrolat.

Selleri og Æbler rives groft, Nødder males fint, Kørvel, Purløg og Persille hakkes fint — alt blandes med Citrolat.

Rosenkaalsalat.

1 Tallerken Rosenkaal, 2 Spsk. Citrolat, 1—2 Spsk. Flødeskum. 1 Æble.

Rosenkaalen snittes eller hakkes fint paa Brædt, blandes med et Æble, groft revet, samt Citrolat og lidt Flødeskum.

Grønkaalssalat.

2 Spsk. fint hakket Grønkaal, 4 Spsk. Flødeskum. 1 Spsk. Rosiner, lidt Citronsaft, lidt Honning.

Kaalen skal hakkes meget fint, bedst paa Kødhakkemaskine, blandes med Resten. Skal ikke tilsættes Olie.

Frugtsalat I.

3 Æggeblommer, 6—7 Spsk. Sukker, Citron- eller Appelsinsaft, 8 Spsk. Flødeskum. Nødder eller Mandler, forskellig Frugt, Rosiner.

Æggeblommerne røres linde og lette med Sukkeret, smages til med Citron — eller Appelsinsaft (ikke for meget), blandes med Flødeskum og Frugt, raa frisk eller tørret eller henkogt; skaaret i større eller mindre Stykker. Lidt Rosiner og Nødder smager godt i enhver Salat. Nødderne hakkes groft eller snittes.

Frugtsalat II.

Appelsinsaft og anden Frugtsaft — Honning — forskellig Frugt. Nødder eller Mandler.

Forskellig Slags Frugt som i den foregaaende Frugtsalat, overhældt med Saft sødet med Honning.

Grøn Salat.

1 stort Salathoved, 2 Spsk. snittet Purløg, 1 Spsk. hakket Kørvel, 2 Spsk. hakket Karse, 2 Spsk. snittet Blegselleri. Citrolat. Tomatskiver. Agurkeskiver.

De største Salatblade strimles fint, blandes med de andre Dele og vendes i Citrolat, arrangeres paa de fine, skøre Salatblade med Tomatskiver og Agurkeskiver. I en saadan Salat kan ogsaa blandes Blade af f. Eks. Spinat eller Sølvbeder.

Tivolisalat.

1 stor Agurk, 6 store Tomater, 2 Bananer, 1—2 Æbler, 1 lille Salathoved, Citrolat.

Disse Opskrifter er kun nogle faa af de mest velsmagende og forskelligartede. Salaterne kan blandes og tilberedes til en Uendelighed af Variationer, alt efter Smagen og Aarstiden; ser lige appetitvækkende og lækre ud, hvad enten de bliver serveret hver for sig i Skaale eller flere arrangeres paa Glasfade og pyntes med Salatblade og Karse eller Nødder, frisk eller tørret Frugt.

Citrolat.

2—3 Del Salatolie, 1 Del Citronsaft, 1½ Spsk. Honning eller 2 Spsk. Sukker.

Sukker eller Honning opløses først i Citronsaften, hvorefter Olien lidt efter lidt piskes i, til Blandingen bliver tyk og uklar.

Hvidkaalssalat.

½ Hvidkaalshoved, 1 stort Æble, c. 1 Spsk. Peberod, 1—2 Spsk. Nødder, 2 Spsk. Rosiner. Citrolat og Flødeskum. 3 Spsk. Porreringe.

Kaalen hakkes fint paa Brædt, blandes med det groft revne Æble, de malede Nødder og fint revet Peberod og de øvrige Dele — pyntes med fint snittede Porrer.

Rødkaalsalat.

½ Rødkaalshoved, 1—2 Bananer, c. 1 Spsk. Citronsaft, 2—3 Tsk. Honning, 4 Spsk. Flødeskum.

Bananerne moses med en Sølvgaffel og blandes straks med Citrolat. Kaalen rives fint. Rigeligt Citronsaft i Kaalen gør denne rødlig, hvorimod lidt Flødeskum uden Citron gør den mere blaalig.

Gulerodsalat I.

1—2 store Gulerødder, 1 Teske fint revet Peberod, 2 Spsk. Rosiner, 2—3 Spsk. Citrolat.

Gulerødderne rives fint eller groft — alt blandes sammen, kan pyntes med Kokosmel.

Gulerodsalat II.

1—2 store Gulerødder, 1 stort Æble, ½ Selleri, 2—3 Spsk. Citrolat eller 3 Spsk. Flødeskum.

Gulerødderne rives fint eller groft. Selleri og Æble rives groft. Alt blandes.

Sellerisalat I.

1 Del Æbler, 2 Dele Selleri, 1 Del Nødder, Citrolat eller Flødeskum.

Selleri og Æbler rives groft, blandes med de fint hakkede Nødder og Citronsalaten eller Flødeskum, smages til med Citronsaft og Honning eller Sukker. Pyntes med Strimler af Dadler eller Figner.

Den filosofiske oprindelse til vegetarisme i vesten

Af Esmé Wynne-Tyson

Jeg tror nok, at mange humanister — ligesom jeg selv indtil for nylig — er tilbøjelige til at tro, at vegetarisme er en forholdsvis ny idé her i Vesten, som mere eller mindre går tilbage til begyndelsen af forrige århundrede, da pastor William Cowherd stiftede det første Vegetariske Selskab med medlemmer af Bible Christian Church i Salford, nær Manchester. Før den tid lod det kun til at være ganske specielle personer som Dr. Cheyney i det 18. århundrede og Wesley, om hvem det fortaltes, at de af en eller anden grund havde overholdt en vegetarisk kostplan. Vi har naturligvis også i tågede vendinger fået fortalt, at visse bemærkelsesværdige mænd fra gamle dage som Pytagoras, Porphyry og Plotin havde været vegetarer, men hvorfor de optog denne levevis, var der ingen, der fortalte os, og kun de, som havde god tid og mulighed for klassiske studier, kunne håbe at finde ud af det. På den anden side vidste de fleste af os, at i Østen var en vegetarisk levevis resultatet af religiøse lærer — uden at vi dog altid var sikre på, hvad disse læresystemer gik ud på.

Mine egne studier i de sidste år har imidlertid gjort det helt klart, at vegetarisme i Vesten, såvel som i Østen, altid er gået hånd i hånd med en vis universel filosofi, kendt som Philosophia Perennis (»Den evige filosofi«, jfr. Huxleys bog af samme navn), der findes i hjertet af alle de større verdensreligioner, men som kun sjældent — hvis overhovedet — indgår i undervisningen i de populære religioner. Kort sag er denne filosofi baseret på ideen om alle tings enhed. Den går ud fra, at der er én enkelt sjæl eller ånd (Faderen), og at alting er manifestationer i mere eller mindre bevidst grad af denne ånd, samt at den individuelle udødelighed af alle væsener sikres ved deres absolutte énhed med det, som Plotin — der er en af de bedste repræsentanter for denne filosofi — kalder Autentisk Eksistens eller Realitet, en forudsætning, som sikkert er mere logisk end den ortodokse kristne lære om, at der ved fødslen af hvert lille barn bliver skabt en ny »sjæl«, som efter nogle få år her på jorden overlades til himlen eller helvede for bestandig (alt efter dens gerninger) — og således opnår udødelighed til trods for det faktum, at hvad der har en begyndelse må uvægerlig også have en afslutning.

Den mere venlige og fornuftige Perennial Filosofi (Evigheds-filosofi) lærer os, at hensigten med livet ikke er at nå en himmel, der har udstrækning, men ved indre forståelse at nå det, som vi allerede er i den højeste Guds øje — Hans billede og udtryk. Den synlige verden, som den opfattes gennem vor ufuldkomne sanse-opfattelse, er stort set en drømmetilstand, i hvilken alt synes at »blive til« (eller moderne udtrykt at udvikle sig) i stedet for at være, hvad det i sandhed er. Alt efter i hvilken grad af klarsynethed og vågenhed bevidstheden finder udtryk som mineral, plante, dyr eller menneske, er målet altid at komme videre op ad udviklingens skala. Undlader man at adlyde denne lov, kan det forårsage tilbagegang; og dette bringer os til læren om reinkarnation, karma (på græsk nemesis eller gengældelse) og sjælevandring.

Disse teorier, som nu fuldstændigt er udgået af Vestens teologi og fortrængt af mindre holdbare hypoteser, har eksisteret lige siden Pytagoras skrev:

»Alle ting forandrer sig, men intet dør; ånden vandrer her og der, tager en hvilken som helst skikkelse, den lyster: går fra dyr til menneskelige legemer — eller vor menneske-ånd går videre til dyr, men aldrig nogensinde forsvinder den«.

— til det 18. århundrede, hvor vi finder Drydens udtryk for det:

»Sjæle kan ikke dø, de forlader et tidligere hjem,
dvæler i nye skikkelser og forlader atter dem.
Intet forsvinder — sjælen består,
skifter blot former år efter år.
Guds vilde dyr skal som mennesker stå,
menneskers sjæl skal til dyrene gå.
Og således følger da sjælen sit spor
gennem tusinde skikkelser her på jord«.

(De mere udviklede reinkarnationsteorier regner næppe med muligheden for en umiddelbar tilbagevenden til dyreriget; red.).

Teorien om sjælevandring levede ikke kun hos primitive folk, men hos nogle af de største tænkere i Vesten, som f. eks. Sokrates, der forestillede sig skæbnen som et vævet livsmønster — med dyr såvel som mennesker —, som de reinkarnerede sjæle kunne vælge imellem, og han angav, at de måtte uundgåeligt vælge i overensstemmelse med deres udviklings-stadium.

Om Plotin, der anerkendte Platon som sin læremester, skrev hans elev og udgiver Porphyry: »Han afslog alle medikamenter, der indeholdt noget, der var taget fra vilde dyr eller slanger. Desuden veg han tilbage fra det dækkede bord, fordi han ikke kunne anerkende, at man spiste kødet af dyr.« Porphyry selv var en ivrig vegetar, hvilket var en logisk selvfølgelighed for eleven af en mand, som fremførte denne lære. »Når livsprincippet forlader kroppen, er det, hvad den er, hvad den mest intenst har levet«, og — som Plotin udtrykte det — »Menneskeheden står midt imellem guder og dyr og hælder snart til den ene side, snart til den anden. Nogle mennesker kommer til at ligne det guddommelige, andre det modsatte. Størstedelen står neutralt ... De, som har opretholdt den menneskelige standard, bliver mennesker en gang til. De, som har levet udelukkende på deres sanser, bliver dyr ... De, som i deres fornøjelser ... har gået deres vej i følelsesløs grovhed, bliver slet og ret voksende planter, fordi kun — eller først og fremmest — det vegetative princip var aktivt i dem, og sådanne mennesker har haft travlt med at gøre sig selv til træer ...«

Hensigten med livet er ifølge Plotin at overskride den materielle og fysiske opfattelse af livet og ved støt fremgang af bevidstheden at blive genforenet med det Højeste, Gud, eller den Autentiske Eksistens (»Værer da I fuldkomne, ligesom eder himmelske Fader er fuldkommen«). For at nå dette må mennesket helt vokse ud af sine dyriske egenskaber.

»Vi må bryde bort mod det Højeste; vi vover ikke at holde os selv bundet til sanserne og følge dem ... vort liv må have retning ... mod Gud«.

Sådanne aspiranter ville naturligvis ikke opføre sig som kødædende dyr ved måltider, så meget mindre som deres tro får dem til at betragte noget sådant som en slags kannibalisme.

Det mærkelige er, at til trods for vore dages kristne lære er det åbenlyst, at ikke blot dens grundlægger og hans disciple troede på reinkarnation og livets fortsatte beståen, men at disse ideer også bestod temmelig længe i den første kristne kirke, Origen (ca. 125 e. K.), hvor det hed: »Enhver sjæl har eksisteret fra begyndelsen ... og kommer til denne verden styrket af sine sejre eller svækket af sine nederlag fra forrige liv ...«

Da Jesus erklærede: »Før Abraham var, er jeg«, forvirrede han sine samtidige ortodokse kirkens mænd lige så meget, som en sådan erklæring om tidligere eksistens ville forvirre vore dages gejstlige. Og han bebrejdede heller ikke sine disciple deres tro på reinkarnation, da han spurgte dem, hvem folk troede han var, og de svarede: »Nogle siger, du er Johannes Døberen, nogle Elias og andre Jeremias eller en af profeterne«. (Matt. 16.14).

Af denne episode ses det tydeligt, at reinkarnation var en almindelig tro blandt jøderne, som Jesus var en af. Men dette er blot et enkelt eksempel af de mange, som viser, at Jesus forstod og anerkendte Perennial filosofien (Evigheds-filosofien), som var kendt blandt hellige mænd som Nazaræerne og Essenerne af den judæiske tro. Man er nu om stunder enig om, at vegetaren Johannes Døberen var Essener, og Jesu første følgere var kendt af jøderne som Nazaræere — en betegnelse, som bestandig bruges om Jesus i »The Authentic New Testament« af Hugh J. Schonfield, som påpeger, at Bjergprædikens lære var Nazaræernes.

Når dette er fastslået, kan man trygt gå ud fra, at Jesus hverken spiste kød eller drak vin, i overensstemmelse med denne sekts regler; samt at hans lære derfor havde meget mere tilfælles med Den evige Filosofi end med den lære, der går for at være kristendom idag.

Læren om sjælevandring levede også i de Eleusinianske mysterier og var et fremtrædende træk i Mithras mysterier, der var kristendommens største konkurrent de første 400 år af vor tidsregning. Fugle- og dyremasker blev båret ved indvielsesfesterne for at vise, hvilken udviklingsgrad de indviede havde. Denne kult havde sin oprindelse i den persiske religion, og Porphyry skriver i »De Abstinentia« (11:56, iv: 16):

»Præsterne blev delt i tre grader, ifølge Eubulus' påstand; af disse hverken dræber eller spiser de højeste og mest lærde noget levende, men praktiserer den urgamle afholdenhed fra dyrisk føde ... For i alle de højere grupper regner man med sjælevandring, som da også er klart angivet i Mithras mysterier — for disse afslører gennem de levende væsener symbolsk vort naturfællesskab med dem«.

Man må bemærke, at kun de højeste præster forstod betydningen af denne lære, for de romerske mithraister var langt fra humane og nød det at ofre hekatomber af okser til deres Sol-gud og var de modigste soldater i de romerske legioner.

Ovids Metamorfoser er en fremsættelse af teorien om sjælevandring fra ende til anden og handler derfor om en af de dybeste filosofiske antagelser i forfatterens tidsalder. Og dog er vore dages åndelige uvidenhed så stor, at en agtværdig britisk kritiker ved et af vore bedste blade for nylig satte den i kategorien »til at læse sig i søvn på« og erklærede Ovid for en af de forfattere, »der ikke har noget budskab og i ingen retning tager standpunkt«.

Og dog beretter Ovids allegoriske historier om nymfer og guder med meget få undtagelser om en retfærdig gengældelse eller karma — f. eks. bliver de, der hengiver sig til grusomhed, forræderi, vold og lyst, forvandlet til vilde dyr, slanger eller fugle, sladdervorne kvinder bliver til skader, medens Narcissus, som er fuldstændig tomhjernet, og hvis mest positive egenskab er hans skønhed, bliver forvandlet til en blomst.

Det i Metamorfoserne, der har størst interesse for de humanitært indstillede, er oplysningerne om Pytagoras lære i 15. bog. Om den store filosof, der var født på Samos, siges det, »at med sindets øjne så han på de ting, som naturen holder skjult for det menneskelige syn«, og at »han var den første til at bandlyse servering af dyrisk føde ved vore borde«. Hans velkendte formaning om dette emne begynder således: »Menneskebørn, besmit eder ej med afskyelig føde«, og den fortsætter med at udpege de lækre fødemidler, jorden har stillet til vor rådighed — den liflige frugt, sæden, alskens velsmagende rødder og urter, den velsignede mælk og den blomsterduftende honning — som ikke medfører blodsudgydelse eller myrden. Han erindrer os om, at selv de bedre arter af dyr er planteædende; »de kun, hvis sind er grumt og vildt, som løver og tigre, bjørne og rivende ulve, de flænser i blod deres føde«. Han taler om det forræderiske og utaknemmelige ved at slagte tillidsfulde og uskyldige dyr og om den gyldne alder, hvor menneskene ikke besmittede deres læber med blod. Dernæst anklager han de kødædende skikke i disse ord:

»Du, hvem naturen i fylde anviser naturlige spiser,
Menneske! Kan du da frådse med fryd i et jammerfuldt kødsår?
Føre Kyklopernes liv, hine halvdyr, hvis slugvorne buge
kun lod sig stille tilfreds, hvis et andet livsløb blev afbrudt?«

Den dybde i følelserne, som man finder hos alle disse ædle fortalere for den skadesløse måde at leve livet på som Gandhi — den sidste repræsentant for Den evige Filosofi — i vore dage har gjort kendt under navnet *ahimsa*, vækker formodning om en dyb indre overbevisning om den fare, der ligger i manglende ærbødighed for livet, hvis menneskene vedbliver hermed. I lyset af den moderne videnskab synes det som om teorien om sjælevandring har haft rod i et intuitivt kendskab til det som nu betragtes som den videnskabelige kendsgerning om udviklingen, og at fortidens store tænkere instinktivt vedkendte sig deres slægtskab med de lavere skabninger og derfor var overbeviste om det forkerte i at tage liv.

Vi ser derfor, at vegetarismens oprindelse, således som den landtes i antikken i Vesten såvel som i Østen, var dybt religiøs og filosofisk. Og hvis vi synes, at sådanne teorier er gået af mode, ville vi gøre bedre i at studere dem lidt nærmere. Den kendsgerning, at det fysiske legeme har udviklet sig fra plankton, giver ingen garanti for, at det ikke under visse omstændigheder vil kunne gå tilbage i udvikling. Bibelen fortæller os, at som et træ falder, således ligger det. Hvis et menneske i dette liv lever som et dyr, giver selv den moderne teori om udviklingen ingen forsikring om, at det ikke kan vende tilbage til det, som det tidligere så smertefuldt er vokset ud af. Som dr. Maurice Nicoll, en elev af Ouspensky, skrev i sin bog The Mark: »En larve bliver til en sommerfugl. Men dette sker mekanisk. Med hensyn til mennesket sker dets mulige udvikling til en højere tilstand ikke af sig selv. Det må arbejde bevidst på det«.

Og dog beretter Ovids allegoriske historier om nymfer og guder med meget få undtagelser om en retfærdig gengældelse eller karma — f. eks. bliver de, der hengiver sig til grusomhed, forræderi, vold og lyst, forvandlet til vilde dyr, slanger eller fugle, sladdervorne kvinder bliver til skader, medens Narcissus, som er fuldstændig tomhjernet, og hvis mest positive egenskab er hans skønhed, bliver forvandlet til en blomst.

Det i Metamorfoserne, der har størst interesse for de humanitært indstillede, er oplysningerne om Pytagoras lære i 15. bog. Om den store filosof, der var født på Samos, siges det, »at med sindets øjne så han på de ting, som naturen holder skjult for det menneskelige syn«, og at »han var den første til at bandlyse servering af dyrisk føde ved vore borde«. Hans velkendte formaning om dette emne begynder således: »Menneskebørn, besmit eder ej med afskyelig føde«, og den fortsætter med at udpege de lækre fødemidler, jorden har stillet til vor rådighed — den liflige frugt, sæden, alskens velsmagende rødder og urter, den velsignede mælk og den blomsterduftende honning — som ikke medfører blodsudgydelse eller myrden. Han erindrer os om, at selv de bedre arter af dyr er planteædende; »de kun, hvis sind er grumt og vildt, som løver og tigre, bjørne og rivende ulve, de flænser i blod deres føde«. Han taler om det forræderiske og utaknemmelige ved at slagte tillidsfulde og uskyldige dyr og om den gyldne alder, hvor menneskene ikke besmittede deres læber med blod. Dernæst anklager han de kødædende skikke i disse ord:

»Du, hvem naturen i fylde anviser naturlige spiser,
Menneske! Kan du da frådse med fryd i et jammerfuldt kødsår?
Føre Kyklopernes liv, hine halvdyr, hvis slugvorne buge
kun lod sig stille tilfreds, hvis et andet livsløb blev afbrudt?«

Den dybde i følelserne, som man finder hos alle disse ædle fortalere for den skadesløse måde at leve livet på som Gandhi — den sidste repræsentant for Den evige Filosofi — i vore dage har gjort kendt under navnet *ahimsa*, vækker formodning om en dyb indre overbevisning om den fare, der ligger i manglende ærbødighed for livet, hvis menneskene vedbliver hermed. I lyset af den moderne videnskab synes det som om teorien om sjælevandring har haft rod i et intuitivt kendskab til det som nu betragtes som den videnskabelige kendsgerning om udviklingen, og at fortidens store tænkere instinktivt vedkendte sig deres slægtskab med de lavere skabninger og derfor var overbeviste om det forkerte i at tage liv.

Vi ser derfor, at vegetarismens oprindelse, således som den tandtes i antikken i Vesten såvel som i Østen, var dybt religiøs og filosofisk. Og hvis vi synes, at sådanne teorier er gået af mode, ville vi gøre bedre i at studere dem lidt nærmere. Den kendsgerning, at det fysiske legeme har udviklet sig fra plankton, giver ingen garanti for, at det ikke under visse omstændigheder vil kunne gå tilbage i udvikling. Bibelen fortæller os, at som et træ falder, således ligger det. Hvis et menneske i dette liv lever som et dyr, giver selv den moderne teori om udviklingen ingen forsikring om, at det ikke kan vende tilbage til det, som det tidligere så smertefuldt er vokset ud af. Som dr. Maurice Nicoll, en elev af Ouspensky, skrev i sin bog The Mark: »En larve bliver til en sommerfugl. Men dette sker mekanisk. Med hensyn til mennesket sker dets mulige udvikling til en højere tilstand ikke af sig selv. Det må arbejde bevidst på det«.

Gandhi advarede os om, at »i vores nuværende stadium er vi ..... kun delvis menneskelige; den lavere del af os er stadig dyrisk. Kun overvindelsen af vore lavere instinkter ved hjælp af kærlighed kan dræbe dyret i os«. Og den kærlige dræber ikke dyret i den ydre verden. Derfor, hvad enten vi akcepterer Den evige Filosofi eller den moderne videnskab, må — således som Tolstoy belærte os — det første skridt i vor udvikling mod højere menneskearter være at holde op med som kødædende rovdyr at fortære de mindre skabninger.

Når vi undersøger oprindelsen til vegetarismen, opdager vi også grunden til, at mennesket har gjort så ringe åndeligt fremskridt siden Pytagoras dage, og vi ser, at den nuværende tilstand i verden med dens frygt, grådighed og vold korrekt kan diagnosticeres som et tilfælde af standset åndelig udvikling — standset ved »det første skridt«.

(Oversat af Ella Elev).

PRISLISTE

TIL DEN 27. INTERNATIONALE VERDENSKONGRES

Accommodation Rates

			Six days	Ten days
Adult/Senior	--	Double	$210	$340
Adult/Senior	--	Single	$230	$370
Youth (11-17)	--	Double	$150	$250
Youth (11-17)	--	Single	$165	$275
Child (6-10)	--	Double	$100	$160
Child (6-10)	--	Single	$115	$190
5 & Under	--		$75	$120

Camping Rates

	six days	ten days
Adult/Senior	$135	$220
Youth (11-17)	$126	$205
Child (10/under)	$72	$120

ALL PRICES INCLUDE MEALS & ARE A PER PERSON CHARGE

Registration Fees

North American Rates — [redacted] 6 DAYS

	By 11/15/83	By 2/29/84	By 6/17/84	After 6/17/84
Senior	$80	$100	$110	$125
Adult	$90	$110	$120	$135
Youth (11-17)	$40	$40	$40	$50
Child (2-10)	$10	$10	$10	$10

Before second birthday -- FREE
Full-time students with ID qualify for Youth rate for registration only.

Overseas Rate — 6 days

	By 2/29/84	By 6/17/84	After 6/17/84
Senior	$80	$100	$125
Adult	$90	$110	$135
Youth (11-17)	$40	$40	$50
Child (2-10)	$10	$10	$10

Before second birthday -- FREE
Full-time students with ID qualify for Youth rate for registration only.

North American Rates — [redacted] 10 Days

	By 11/15/83	By 2/29/84	By 6/17/84	After 6/17/84
Senior	$95	$115	$125	$140
Adult	$105	$125	$135	$150
Youth (11-17)	$50	$50	$50	$60
Child (2-10)	$15	$15	$15	$15

Before second birthday -- FREE
Full-time students with ID qualify for Youth rate for registration only.

Overseas Rate — 10 days

	By 2/29/84	By 6/17/84	After 6/17/84
Senior	$95	$115	$140
Adult	$105	$125	$150
Youth (11-17)	$50	$50	$60
Child (2-10)	$15	$15	$15

Before second birthday -- FREE
Full-time students with ID qualify for Youth rate for registration only.

Scott Nearing.

Scott Nearing døde den 24. august 1983 på sin farm Harborside, Maine USA 100 år gammel. Han var et af dette århundredes virkelig store vegetarer, der levede helt i overensstemmelse med sine etiske principper, hvor han og hans hustru Helen foretrak at leve det enkle liv på landet, hvor alt til livets underhold var skabt af Deres eget arbejde. 2 gange har de startet på nyt med at bygge Deres afsidesliggende hjem, rydde og opdyrke jorden efter biodynamiske principper. Helen og Scott Nearing lærte andre ved deres eget eksempel, og gennem artikler, bøger og foredrag. Deres hjem blev gennem de senere år besøgt af så mange " Pilgrimme ", at der måtte fastlægges besøgstider. I sin bog "The Making of a Radical" (Hvordan jeg blev Radikal") beskriver Scott Nearing at han blev pacifist grundet sin store respekt for alt levende i universet og blev vegetar af samme etiske årsag- for alt levende, og derfor ikke ville dræbe for at leve.
Selv i en høj alder var Scott Nearing i besiddelse af en enestående vitalitet og deltog i en alder af 94 år i den meget anstrængende vegetarkongres i Indien,(hvor deltagerne besøgte 8 forskellige byer.) Også her sad tilhørerne som tryllebundet når han tog ordet og med sine rammende bemærkninger skabte han klarhed på problemer.
Scott Nearing blev af andre professorer betragtet som en af dette århundredes mest effektive og dygtigste foredragsholdere. Helen og Scott Nearings bog " Living the Good Life" er en guldgruppe af oplysninger.

Se prisliste side 22.

VEGETARIAN VOICE

P.O. Box 72
Dolgeville, NY
13329

DEN 27. INTERNATIONALE VERDENSKONGRES I U.S.A. FRA DEN 30. JULI TIL DEN 9. AUGUST 1984.

Maryland universitetet i Cantonsville vil være rammen om den næste kongres, hvor både VEGETARER og ANDRE, der sympatiserer med vegetarismens sundhedsmæssige eller etiske principper indbydes til at deltage.

I den første uge gennemføres et omfattende oplysnings - og uddannelsesprogram, der behandler alle de sidste aktuelle emner. En lang række personligheder fra U.S.A. og andre lande - både lægfolk og specialister vil med glæde medvirke, hvor følgende emner ventes behandlet:

Afbalanceret kostplanlægning, organisk havedyrkning, naturheldbredelse og forebyggelse af sygdomme, dyrenes rettigheder, respekt for livet, økologi, vegetarisk opfostring af børn samt en mængde andre emner.

Alt tyder på, at det bliver en helt enestående kongres.

På det ca. 200 ha store område findes foruden universitetsbygninger i forskellig stil åbne områder udlagt til plæner, sportsarealer, og swimming pool, hvilke 2 sidste kan benyttes på bestemte tider. Alligevel ligger universitet kun ca. 6 miles fra Baltimore Centrum. Fremsend frankeret svarkuvert og vi sender straks den særlige kongresavis, vi har modtaget fra Den Nordamerikansk Vegetariske Forening.

* * *